

Ludvig Christensen: Det er jo rigtigt, hvad det ærede 8de Medlem for 5te Kreds (Johannes Jensen) udtalte, at det Lovforslag, der her foreligger til Behandling, i alt væsentligt er det samme som det, der blev vedtaget her i Tinget i Fjor, og der er derfor ikke nogen Anledning til at komme ind paa alle de mange Detailbemærkninger, som blev fremsat fra min Side under Forhandlingerne her i Fjor. Ved den Behandling, Forslaget fik her i Landstinget i sidste Samling, skete der jo dette, at vi fra vor Side i Udvalget stillede Forslag om, at der blev udsendt visse Forespørgsler til Landets Kommuner. Man erklærede den Gang, at der ikke var Tid til at faa disse Forespørgsler udsendt og besvaret, naar man skulde have Lovforslaget gennemført, og man stemte vort Forslag ned. Siden den Tid har Ministeriet haft en hel Sommer til at skaffe sig Oplysninger fra Kommunerne om, hvordan de Regler, der er fastsat i Loven af 1924, har virket. Men man har ikke fra Ministeriets Side benyttet Sommeren til at skaffe sig nogen som helst Oplysninger i den Henseende. Under Behandlingen af Lovforslaget i denne Rigsdagssamling i det andet høje Ting er der paa ny fremsat Ønske om at faa at vide, hvordan Kommunerne ser paa Lovforslaget og navnlig, hvorvidt Kommunerne anser det for begrundet. Man har søgt at faa Oplysninger skaffet frem om, paa hvilke Omraader der var Rimelighed for at gaa til den Ændring, som her er foreslaaet. Men det er gaaet i Udvalget i det andet høje Ting, ganske som det gik i Landstingets Udvalg i forrige Samling. Man har fra Flertalspartierne Side benyttet sig af Magten til at stemme Forslagene ned, og Forslaget møder her i Dag paa ny i dette høje Ting uden en eneste saglig Begrundelse fra nogen Kommune her i dette Land. Det er det, man byder Mindretalspartierne, og det er Vilkaar, som i alt Fald det Parti, jeg tilhører, ikke synes man ret vel kan være bekendt at byde. Her er Tale om at beskære Borgernes Rettigheder, og det gør man uden paa et eneste Punkt at give Rigsdagen Underretning om, hvordan de Regler, man ønsker ændret, har virket, lige saa lidt som Regeringen og Rigsdagen aner det mindste om, i hvor høj Grad Bestemmelserne om Skattenedsættelse er blevet anvendt, hvor store Beløb det drejer sig om for Kommu-

nerne, hvor mange Vælgere eller Borgere rundt om i Byerne det er, der har faaet saa megen Skattenedsættelse, at de af den Grund nu vil komme til at miste deres Valgret, og navnlig heller ikke, hvad Aarsagerne har været til, at de paagældende Borgere har faaet denne Nedsættelse i Skat. Altsaa, den saglige Begrundelse, som man dog anstændigvis maatte give Rigsdagen, og som vi andre maa have Lov til at forlange, den har man simpelt hen nægtet at give. Ved et Magtbud har man fejlet ethvert Krav om Oplysninger i denne Sag til Side, og man har benyttet sin Magt til at gennemtrumfe i det andet høje Ting, at der ikke maatte skaffes Oplysninger, men at Lovforslaget skulde gennemføres i den af Regeringen foreslaaede Affattelse.

Under Udvalgsforhandlingerne her i Tinget i sidste Samling var en af Begrundelserne for, at man ikke kunde vente paa Besvarelser, den, at Loven skulde gennemføres, man kunde ikke vente et Aar, thi man kunde ikke gennemføre en saadan Lov med tilbagevirkende Kraft. Men det gør man nu, nu gennemfører man den og giver den tilbagevirkende Kraft. Der er imidlertid ganske afgjort adskillige Borgere her i Landet, der paa Grundlag af den bestaaende Lovgivning har truffet bindende Aftaler med Skattemyndighederne om Eftergivelse af Skatten, enten helt eller delvis, ud over de $\frac{2}{3}$, hvormed Skatten maa nedsættes, uden at man derved mister sin Valgret. Det kan være Forretningsfolk eller andre, der har været tvunget til at søge om en saadan Eftergivelse, men som nødtigt har villet miste deres Valgret, bl. a. maaske af Hensyn til deres Kunder. Nu møder Regeringen og Flertalspartierne her og gennemtrumfer en Lov, der med tilbagevirkende Kraft bestemmer, at saadanne Aftaler, der er truffet paa Grundlag af den bestaaende Lovgivning, ikke har Gyldighed. Nu fratager man de paagældende Borgere deres kommunale Valgret, uagtet de paagældende paa det Tidspunkt, da de traf Aftale med Skattemyndighederne, maatte have Lov til at gaa ud fra, at de var i Stand til at bevare deres kommunale Stemmeret. Dette, mener vort Parti, har man ikke Lov til at gøre. Vi mener, det strider imod den almindelige, folkelige Retsopfattelse at gennemføre en Lovgivning